

Skove og plantager samt frugtplantager er forelået fritaget for afgiftspligten, og det samme gælder ejendomme, der på grund af særlig anvendelse ikke indgår i det almindelige ejendomsmarked. Dette gælder for ejendomme, der i henhold til lovgivningen om beskatning til staten af faste ejendomme er fritaget for ejendomsskatter til staten.

Provenuet af udligningsafgiften vil, når den fra og med 1. januar 1960 opkræves fuldt ud, komme op på godt 100 mill. kr. årlig.

Til belysning af, hvorledes afgiften vil blive pålagt de forskellige kategorier af ejendomme, henvises til følgende opgørelse:

	Samlet antal ejendomme	afgifts- pligtige ejendomme	afgift
Villaejendomme (1-3 familieshuse)	362 000	53 000	ca. 8 mill. kr.
udlejnings- ejendomme.....	53 000	34 000	- 73 - -
andre ejendomme. landbrugs- ejendomme.....	83 000 201 000	18 000 26 000	- 13 - - - 9 - -

Som anført i bemærkningerne til forslag til lov om boligforholdene, vil hver ny årgang statslånebyggeri efter de gældende regler forøge statens udgifter til rentenedsættelse med ca. 16 mill. kr. årlig, og med den forøgelse af statstilskudene, der bliver følgen af nedbringelsen af nybyggeriets leje til 1950-niveauet, vil udgiften stige med godt 10 mill. kr. til ca. 26 mill. kr. om året. Derudover vil tilskud til nedbringelse af huslejen i ejendomme, der er opført i tiden efter 1950 betyde en merudgift på ca. 20 mill. kr. årlig.

I nedenstående opgørelse er givet en oversigt over de årlige merudgifter ved lovforslaget om boligforholdene sammenholdt med provenuet af udligningsafgiften efter nærværende lovforslag (angivet i mill. kroner):

	Merudgift ifl. forslaget til nedbringelse af lejen til 1950 niveauet	provenuet af udlignings- afgiften
1955.....	20	0
1956.....	30	21
1957.....	40	41
1958.....	50	62
1959.....	60	83
1960.....	70	103
1961.....	80	103
1962.....	90	103
1963.....	100	103
ialt....	540	619

Merudgiften i den omhandlede periode udgør således 540 mill. kr., medens udligningsafgiftens pro-

venu i samme periode kan anslås til ca. 620 mill. kr. Det beløb, ca. 80 mill. kr., hvormed udligningsafgiften vil overstige merudgiften til nedbringelse af lejeniveauet, er tænkt anvendt dels til øvrige mindre merudgifter som følge af lovforslaget om boligforholdene, dels til dækning af udgifterne ved det af socialministeren samtidig fremsatte forslag til lov om godtgørelse for husleje-forhøjelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.

Udligningsafgiften er tænkt afviklet over 50 år, således at nedskrivning af afgiften finder sted med $\frac{1}{10}$ hvert femte år, første gang efter 13. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1965. Provenuet vil herefter gå ned med godt 10 mill. kr. hvert femte år.

Det må dog være en forudsætning for, at der sker en afvikling af afgiften, at lejeniveauet efter den påtænkte frigivelse i 1963 har stabiliseret sig. Skal der ske en fornyet tilpasning af lejeniveauet i opadgående retning, vil det derimod være naturligt at foretage en tilsvarende regulering af afgiften.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 1.

Til stk. 1. Afgiftspligten omfatter principielt enhver ejendom, der ved 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950 er vurderet selvstændigt og som bebygget, forudsat at bygningerne er opført før 1. januar 1949 og ikke er nedrevet før lovens ikrafttræden, jfr. de indledende bemærkninger.

Til stk. 2. Bestemmelserne om afgiftspligtens indtræden slutter sig til de i § 161 i lovforslaget om boligforholdene indeholdte bestemmelser om forhøjelse af lejen i lejemål om beboelseslejligheder.

Til stk. 4. Ved bestemmelserne om fradrag ved beregningen af udligningsafgiften holdes små boligejendomme (herunder een-familieshuse) og de fleste landbrugsejendomme udenfor udligningsafgiften, jfr. de indledende bemærkninger.

Til stk. 5 og 6. Ved disse bestemmelser foreslås afgiftssatserne for de i stk. 2 under nr. 1)—2) omhandlede ejendomme fastsat til henholdsvis 12,5 pro mille og 7,5 pro mille af vurderingssummen til ejendomsskyld ved 10. almindelige vurdering efter fradrag i henhold til stk. 4, hvilket svarer til, at afgiften omfatter ca. halvdelen af den leje-forhøjelse, der nu tillades for lejemål om beboelseslejligheder i medfør af bestemmelserne i § 161, stk. 1 og 2 i lovforslaget om boligforholdene. I overensstemmelse med de i disse lovbestemmelser givne regler for gradvis forhøjelse af lejen opkræves afgiften, indtil den fulde tilladte leje-forhøjelse kan gennemføres, med et forholdsmæssigt be-